

ligheder, mener mindretallet, at problemerne burde have været søgt løst gennem forhandling med de nævnte andre lande. Vedtagelse af lovforslaget vil betyde en meget usikker situation for asylansøgere, der risikerer at blive afvist i det ene land efter det andet. I stedet burde der udarbejdes en beredskabsplan for modtagelse af asylansøgere samt en plan for effektivisering af behandlingen af asylansøgningerne.

Danmark har fortsat færre flygtninge pr. indbygger end f.eks. Sverige og Vesttyskland, for slet ikke at tale om fattige lande i den tredje verden, der løser langt den største del af verdens flygtningeproblem.

Vedtages lovforslaget, vil Danmark have ydet sit væsentlige bidrag til at gøre flygtninge til katebald mellem vesteuropæiske lande.

Mindretallet beklager, at flertallet har fundet det nødvendigt at haste behandlingen af et så vidtrækkende lovforslag igennem udvalgsbehandlingen, så der ikke har været tid til at høre berørte instanser. Således er der først i sidste øjeblik indløbet et telex fra FNs flygtningehøjkommissariat. Dette telex udtrykker tydelige bekymringer over de ændringer i udlændingeloven, som lovforslaget indeholder.

Et *andet mindretal* (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet er som regeringen og Socialdemokratiet optaget af at begrænse ethvert misbrug af flygtningekonventionen.

Mindretallet mener imidlertid som FNs flygtningehøjkommissariat, at den gældende danske lov dækker de forpligtelser, som et demokrati bør leve op til, og må også slutte sig til højkommissariatets opfattelse af, at ændringer i den gældende lov vil være et tilbageskridt, og at Danmark derved svigter støtten til den udvikling, som var ved at komme i gang internationalt.

Hvis ændringer skal gennemføres, må Danmark ikke alene for at bevare tilliden til, at en dansk anbefaling af internationale forslag og beslutninger overholdes i praksis, strikke holde sig til de bestemmelser, Danmark har tilsluttet sig, men også for ikke at skade en ønsket international udvikling ved en ændring af udlændingeloven overholde beslutning nr. 8 af 1977 om adgangen til at

få støtte af højkommissariatet såvel som artikel e i beslutning nr. 30 af 1983.

Selv om mindretallet således mener, at principperne i gældende lov bør bevares, vil mindretallet alligevel opfordre regeringen og Socialdemokratiet til endnu en gang at forhandle lovændringerne, så Danmark i det mindste overholder de væsentligste regler og bestemmelser, vi har været med til at anbefale verdens nationer at gennemføre.

I et bilag til betænkningen har mindretallet anmodet om at få optrykt FNs flygtningehøjkommissariats udtalelse af 14. oktober 1986.

Ændringsforslag

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, KF, V, SF, CD og KRF):

Til § 1

1) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af § 7 affattes *stk. 2* således:

»*Stk. 2.* Efter ansøgning gives der endvidere opholdstilladelse til en udlænding, som ikke er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde ikke bør kræves, at udlændingen vender tilbage til sit hjemland.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, KF, V, CD og KRF):

2) I den under *nr. 8* foreslåede affattelse af § 48, *stk. 2*, affattes 3. *pkt.* således:

»Udlændingen må dog ikke udsendes til et land, hvor der er risiko for forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land.«

3) I den under *nr. 8* foreslåede affattelse af § 48, *stk. 2*, indsættes som 7. *pkt.*:

»Træffer direktoratet for udlændinge ikke afgørelse om afvisning eller udvisning og udsendelse, skal udlændingen gøres bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.«

Bemærkninger